

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Теплишин Марії Романівни щодо відповідності
Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389
Цивільного процесуального кодексу України**

К и ї в
20 травня 2026 року
№ 125-3(I)/2026

Справа № 3-98/2026(225/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Теплишин Марії Романівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Теплишин М.Р. із клопотанням перевірити на відповідність статті 3, частині першій статті 28, частині першій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У листопаді 2024 року Теплишин М.Р. звернулася до суду з позовом до Змислої З.І. про захист честі й гідності та відшкодування моральної шкоди.

Жидачівський районний суд Львівської області рішенням від 11 червня 2025 року позов задовольнив частково, а саме на користь Теплишин М.Р. стягнув зі Змислої З.І. судовий збір та відшкодування моральної шкоди у розмірі 5 000 грн.

Львівський апеляційний суд постановою від 23 жовтня 2025 року апеляційну скаргу Теплишин М.Р. задовольнив частково. Рішення Жидачівського районного суду Львівської області від 11 червня 2025 року в частині стягнення судового збору зі Змислої З.І. на користь Теплишин М.Р. у розмірі 60,56 грн скасував, в частині відшкодування моральної шкоди – змінив. Стягнув зі Змислої З.І. на користь Теплишин М.Р. відшкодування моральної шкоди у розмірі 10 000 грн.

Верховний Суд ухвалою від 10 грудня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Теплишин М.Р. на постанову Львівського апеляційного суду від 23 жовтня 2025 року.

Відмовляючи у відкритті касаційного провадження, Верховний Суд керувався тим, що оскільки Теплишин М.Р. „подала касаційну скаргу на судові рішення у малозначній справі, які не підлягають касаційному оскарженню, у відкритті касаційного провадження у справі слід відмовити“.

3. Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу зазначив, що „автоматичне віднесення справ про захист честі та гідності до категорії малозначних виключно за критерієм ціни позову або складності справи не відповідає конституційному значенню прав, які підлягають захисту. Честь і гідність людини відповідно до Конституції України є найвищою соціальною цінністю, а тому спори, пов'язані з їх порушенням, не можуть розглядатися виключно як малозначні з огляду на грошовий критерій“.

На підтвердження своїх доводів Теплишин М.Р. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, а також на судові рішення у її справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України зауважує, що Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 22 листопада 2023 року № 10-р(П)/2023, яким, зокрема, визнав таким, що відповідає Конституції України (є конституційним), пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Отже, конституційна скарга Теплишин М.Р. щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу стосується того самого предмета, щодо якого вже є рішення Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Теплишин Марії Романівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**